

מבחן לה מוקד 18 י: 8

את רחל גישה ביר בנימין חייק עיה - נלביע לי אבט

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 31 – פרשת תרומה
מסכת תרומות / פרק ט' משנה ד' – פרק י' משנה י'

א. מה דין גידולי תרומה, מה דין גידולי גידולין?

1. כולם תרומה.
  2. גידולים – תרומה, מדרבנן. גידולי גידולין – חולין.
  3. גידולים – תרומה, מדאורייתא. גידולי גידולין – תרומה, מדרבנן.
  4. כולם חולין.
- ב. הלוף והבצל –
1. של טבל – גידוליו מותרים.
  2. של טבל – גידולי גידולין אסורים.
  3. ערוגה אחת של חולין מתרת מאה ערוגות תרומה שהתערבו איתה.
  4. אף לא תשובה אחת נכונה.
- ג. להלכה! שתל שתילי תרומה שנטמאו –
1. טהרו מלטמא ואסורים מלאכול עד שיגום את האוכל.
  2. נשארו טמאים ואסורים באכילה.
  3. טהרו מלטמא ואסורים באכילה עד שיגום וישנה.
  4. טהרו ומותרים באכילה.

ד. בצל של תרומה שנתנו בתוך עדשים, שהדין הוא שהעדשים מותרות לזרים, הוא דוקא כאשר:

1. הבצל שלם.
2. לא נתבשרו ביחד.
3. יצאו מימיו של הבצל לפני כן.
4. כל התשובות נכונות.

ה. דין פת חיטים חמה שניתנה על פי חבית יין של תרומה, תלוי בכך האם:

1. נתינת הטעם הוא לפגם או לשבח.
2. נותן טעם לפגם אסור או מותר.
3. ריחא מילתא.
4. אף לא אחת מהתשובות נכונה.

ו. להלכה! פת חמה על פי חבית יין של תרומה –

1. של שעורים אסורה ושל חיטים מותרת.
2. של שעורים מותרת ושל חיטים אסורה.
3. שתיהן מותרות.
4. שתיהן אסורות.

ז. פת שנאפתה בתנור שהוסק בכמון של תרומה, מה דינה?

1. אסורה, בגלל טעם הכמון שנבלע בה.
2. מותרת, כי רק ריח נבלע בה, וריחא לאו מלתא.
3. אסורה, כי בליעת הריח אוסרת אותה.
4. מותרת, כי הטעם שנבלע בה בטל בששים.

ח. תלתן של תרומה, שנפל לתוך בור של יין, אין העץ מצטרף לאסור את היין, אף על פי ש...

1. העץ קדוש בקדושת תרומה.
2. נותן טעם לשבח הוא.
3. טעם יצאו ופריז שנה.
4. העץ מרובה מהפרי.

ט. זיתי חולין שכבשן עם זיתי תרומה, באיזה אופן מותרים זיתי החולין לזר?

1. פצועי חולין עם פצועי תרומה.
2. פצועי חולין עם שלמי תרומה.
3. תשובות 1 ו-2 נכונות.
4. שלמי חולין עם פצועי תרומה.

י. דג טמא עם דג טהור, בכמה בטל הציר? להלכה!

1. בשישים.
2. ביותר מאלף.
3. ברוב.
4. במאה ואחד.

פ תשובות למבחני כסלו – טבת

מבחן מס' 22

מסכת שביעית / פרק ה' משנה א' - פרק ו' משנה ה'

א. בנות שוח –

ת. דיני שביעית נוהגים בהם בשנה השניה לשמיטה שהיא שלישית לחנטה. (פ"ה, מ"א)

ב. טומנים את הלוף בשביעית דוקא באופן:

ת. 1 ו-2 נכונים. (מ"ב, רע"ב)

ג. לוף שעברה עליו שביעית, למאן דאמר: אחד עניים ואחד עשירים אוכלים אחר הבעור.

ת. 4. אם לא לקטו עניים את עליו בשביעית, אין להם עליו חשבון. (מ"ג)

ד. לוף של ערב שביעית, שנכנס לשביעית ועוקרים אותו בשינוי, באיזה אופן מדובר?

ת. 2. שנשלם מערב שביעית. (מ"ד)

ה. מאימתי, לדעת ר' יהודה, מותר לקחת לוף במוצאי שביעית, ומאימתי שאר ירקות? ומדוע?

ת. 1. לוף - מיד, שאר ירקות - שיעשה כיוצא בו, כי במוצאי שביעית לא מצוי לוף של איסור. (מ"ה, רע"ב)

ו. האם רשאי האומן למכור מחרשה ומגל יד בשביעית.

ת. 2. מחרשה - מותר למכור למי שאינו חשוד על השביעית, מגל יד - מותר למכור לכל אחד. (מ"ו, רע"ב)

ז. איזו מכירת כדים אסורה.

ת. 4. בכל האופנים הנ"ל מותר. (מ"ז)

ח. כל שהחזיקו עולי מצרים (ולא החזיקו עולי בבל) מה הדין אכילה ועבודה? ומה הטעם?

ת. 3. נאכל - כי קדושה ראשונה לא קדשה לעתיד לבוא, אבל לא נעבד כי החמירו מדרבנן. (פ"ו, מ"א, רע"ב)

ט. מדוע מותר למכור ירק במוצאי שביעית, משיעשה כיוצא בו.

ת. 1 ו-2 נכונים. (מ"ט, רע"ב)

י. מהו שמן שריפה, והאם מותר להוציאו לסוריא (להלכה)?

ת. 1. הוא שמן של תרומה טמאה, ואסור להוציאו לסוריא. (מ"ח, רע"ב)

מבחן מס' 23

מסכת שביעית / פרק ו' משנה ו' - פרק ח' משנה ו'

א. מדוע אין מביאים תרומה מחו"ל לארץ.

ת. 2. שמא ירד הכהן אחריה ויטמא. (פ"ו, מ"ו, רע"ב)

ב. האם עולשי שדה מטמאים טומאת אוכלים.

ת. 3. רק בשביעית מטמאים. (פ"ז, מ"א, רע"ב)

ג. האם מותר לסחור בככור בהמה.

ת. 4. בככור חי - אסור, בשחוט - מותר, ובלבד שלא ימכרו באיטליז. (פ"ז, מ"ג, רע"ב)

ד. להלכה! מי שנדמנו לו מיני בעלי חיים טמאים, האם מותר למכרם?

ת. 1. מותר. (מ"ד, רע"ב)

ה. להלכה! האם יש שביעית לקטף.

ת. 3. אין לו שביעית, כי דינו כעצים. (מ"ו, רע"ב)

ו. ורד וחרובים שכבשם, האם נותנים טעם?

ת. 1. ורד ישן נותן טעם, חרובים - בין חדשים בין ישנים נותנים טעם. (מ"ז, רע"ב)

ז. באילו שמנים אסור להדליק נר.

ת. 4. בתרומה טהורה ובמעשר שני - אסור. (פ"ח, מ"ב, רע"ב)

ח. מדוע אין למכור פירות שביעית במידה, במשקל או במנין?

ת. 1 ו-2 נכונים. (מ"ג, רע"ב)

ט. האומר לפועל הא לך איסור ולקוט לי בו ירק, מה הדין? ומה הטעם?

ת. 1. שכרו אסור, כי הוא לשון מכר. (מ"ד, רע"ב)

י. האם מותר לקצוץ תאנים בחרבה? ומדוע?

ת. 2. מותר, כי אינו כדרך המקובלת. (מ"ו, רע"ב)

מבחן זה מוקדש ל: **מבחן**

מבחן מס' 32 – פרשת תצוה

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 32 – פרשת תצוה

מסכת תרומות/ פרק י' משנה א' –
מסכת מעשרות/ פרק א' משנה ב'

- א. להלכה! נכבשים, מבושלים או שלוקים תרומה עם חולין, האם אוסרים?**
1. כולם אוסרים.
  2. הנכבשים מותרים, אבל שלוקים או מבושלים - אוסרים.
  3. כל הנכבשים מותרים חוץ מן החסיות, אבל מבושלים או שלוקים - כולם אוסרים.
  4. הנכבשים והמבושלים מותרים, השלוקים - אוסרים.
- ב. האם מותר לפטם שמן של תרומה בעיקרי בשמים?**
1. מותר, כי הם בטלים בשמן.
  2. אסור, כי בולעים את השמן ואח"כ משליכים אותם.
  3. אסור, כי שמן מפוטם אינו ראוי לאכילה (אלא לסיכה) ונמצא מאבדו.
  4. תשובות 2 ו-3 נכונות.
- ג. אלו משקין מכשירים לקבל טומאה?**
1. מים, טל, יין, שמן, דבש דבורים, חלב, דם.
  2. מים, טל, יין, שמן, דבש תמרים, חלב, דם.
  3. מי פירות, טל, יין, שמן, דבש דבורים, חלב, דם.
  4. מים, מי פירות, טל, יין, שמן, דבש תמרים, חלב, דם.
- ד. האם סובין של חיטים של תרומה מותרים לזרים?**
1. מותרים.
  2. אוסרים.
  3. של חיטים חדשות - אוסרים, של חיטים ישנות - מותרים.
  4. של חיטים חדשות - מותרים, של חיטים ישנות - אוסרים.
- ה. מהי הכמות המינימלית של תרומת מעשר, שאסור לאבדה, אלא חייב להשתדל להמציאה לידי הכהן?**
1. בדמאי - שמינית הלוג, בודאי - כלשהו.
  2. בדמאי טמא - אחד משישים וארבעה בלוג, בטהור - כלשהו, בודאי - כל שהוא.
  3. בטמא - שמינית בשמינית הלוג, בטהור - כל שהוא.
  4. כלשהו.
- ו. האם מותר להאכיל כרשיני תרומה לפרה שְׂכוּרָה?**
1. ישראל ששכר מכהן - מותר. כהן ששכר מישראל - אסור.
  2. מותר.
  3. אסור.
  4. ישראל ששכר מכהן - אסור, כהן ששכר מישראל - מותר.
- ז. פרה שנתקבלה בשומא, האם מותר להאכילה כרשיני תרומה?**
1. כהן שקיבל פרה בשומא מישראל - אסור. להיפך - מותר.
  2. קיבל ישראל פרה בשומא מכהן - אסור. להיפך מותר.
  3. מותר.
  4. אסור.
- ח. להלכה! האם מותר להדליק בשמן שריפה בבית המשתה ובבית האבל של ישראל, שכהנים יושבים שם?**
1. בבית המשתה - מותר, בבית האבל - אסור.
  2. הפוך מ-1.
  3. אסור.
  4. מותר.
- ט. דבר שאין תחלתו אוכל, אבל סופו אוכל - האם חייב במעשרות?**
1. פטור.
  2. חייב כבר מהתחלה.
  3. חייב רק כאשר יעשה אוכל.
  4. חייב מִסְפָּק.
- י. מהו "משִׁיבֵיחוֹלֵי"?**
1. יתחילו להבשיל.
  2. יאדימו.
  3. יסריחו.
  4. יבשילו. עד שקליפתם תהיה שקופה.

מבחן מס' 24

מסכת שביעית / פרק ח' משנה ז' - פרק ט' משנה ט'

- א. להלכה! האם מותר לבשל ירק של שביעית בשמן של תרומה? מה הטעם?**
- ב. האם מותר לרחוץ במרחץ שהוסקה בתבן או בקש של שביעית?**
- ג. האם מותר לקנות בשביעית מעם הארץ כוסבר של גינה?**
- ד. מתי חייבים לבער פירות ביהודה.**
- ה. מה המשמעות של "כל הארצות כאחת זיתים ולתגרים"?**
- ו. הכובש שלשה מיני ירק, עד מתי רשאי לאוכלם? להלכה!**
- ז. מדוע נקרא המטר "רביעה"?**
- ח. עד מתי אוכלים עשבים לחים? להלכה!**
- ט. האם מותר לשרוף בתבן ובקש של שביעית.**
- י. להלכה! האם אוכלים לאחר שנתקיימה מצות הביעור?**

מבחן מס' 25

מסכת שביעית/ פרק י' משנה א' - מסכת תרומות/ פרק א' משנה ה'

- א. להלכה! האם הקפת החנות משמטת?**
- ב. האם שביעית משמטת הלואה בשטר?**
- ג. השוחט את הפרה וחלקה בא' דראש השנה של שמינית, האם משמט?**
- ד. הלל יכול היה לתקן פרוזבול, כי.**
- ה. מה דינם של פרוזבול מוקדם ופרוזבול מאוחר?**
- ו. שטרי חוב מוקדמים ומאוחרים - מה דינם?**
- ז. כוורת דבורים המחוברת בטיט לקרקע, האם מקבלת טומאה?**
- ח. מהו להחזיר חוב לבניו של הגר.**
- ט. להלכה! קטן שלא הביא שתי עשרות, האם תרומתו.**
- י. מאיזה פסוק לומדים שאין תורמים מן ההפקר.**

כחוקדמה ללימוד מסכת מעשרות, לחלוץ (ע"פ הרמב"ם פרק ג' מהל' מעשר) קיצור ותמצית חלקי על הענין העיקרי בו עוסקת המסכתא וזוא:

**ממתי מתחייבים הפירות במעשר?
וממתי נאסרים אפי' באכילת עראי קודם שיפריש?**

יש בזה ג' שלבים (וסימנן עג"ק):

שלב א' נקרא "עונת המעשרות" דהיינו הזמן בכל פרי ופרי בו הוא ראוי לאכילה ורק אז מתחייב במעשר באם יאכל ממנו אכילת קבע. (וזה מפורט בפרק א' משניות ב' ג' ד')

שלב ב' נקרא "גמר מלאכה" דהיינו פעולת גמר המלאכה שנעשית בכל פרי ופרי לאחר קצירתו. כגון "מירוח" בתבואה, דהיינו לאחר שקצרו ודשו התבואה וניקו אותה מהמוץ שלה, אוספים אותה במקום אחד בגורן, ואח"כ מפימים פני הכרי (היינו הערימה שנעשית מהתבואה) ומחליקים אותה, וזה נקרא "מירוח" וזה גמר המלאכה בתבואה, שאז מתחייב במעשרות. ואסור לאכול ממנה אפי' אכילת עראי לפני שמפרישים התרומ"מ. (אמנם אם אין כוונתו למרח התבואה, גמר המלאכה נחשב כבר באסיפת התבואה לערימה.) וכן בכל פרי ופרי יש גמר מלאכה אחר וזה גם תלוי באופן לקיטת הפירות. (ומפורט בפ"א משניות ה-ח.)

כל הנ"ל שאמרנו (בשלב ב') שגמר המלאכה מחייב במעשר אף לעניין אכילת עראי זה רק אם דעתו למכור בשוק אבל אם התכוון לקחתם לביתו עדיין יכול לאכול אכילת עראי (ואכילת בהמה נחשבת תמיד לעראי) עד שיקבעו למעשר ומהן קביעתן למעשר נפרט להלן (שלב ג').

שלב ג' "קביעתן למעשרות" – לאחר שעשה גמר מלאכה, אם היתה כוונתו להכניס לבית עדיין מותר לאכול עראי עד שיעשה בפירות אחד משה דברים שלהלן: (המפורטים בפרק ב' ואילך)

1. הכנסתן לבית (או לחצר המשתמרת). **2. מקח** – דהיינו אם מכר את הפירות. **3. אש** – היינו אם בישל את הפירות באש. **4. מלח** – שכבש הפירות או הירקות במלח. **5. תרומה** – שהפריש מהן תרומה. **6. שבת** – שנכנסה שבת עליהן, (סעודות השבת מחשיבות האכילה).

ואם נעשה בפירות לאחר גמר מלאכה אחד מהששה דברים הנ"ל נקבעו למעשר ואסור לאכול אפי' עראי לפני שמפריש מהן תרומ"מ. והטעם כי כל אחד מהפעולות הנ"ל, מחשיבות אכילת הפרי וכבר אין זה כאכילת עראי גרידא.

(ובדבר החמישי שאמרנו שקובע למעשר – דהיינו באם הפריש תרומה. בזה הטעם שכיון שהתחיל מחויב לגמור הפרשת כל המעשרות)

התפארת ישראל מונה את הדברים הקובעים למעשר כשבעה דברים ונותן בהם סימן:

כשמחת א"ם – כבוש שבת מקח חצר תרומה אש מלח והיינו שמחלק בין מלח לכבוש וכמו שרואים במשנה שעצם נתינת המלח נחשב ג"כ כגמר מלאכה ולא רק כבישה.

משרשי מצות מעשר ראשון

לפי ששבת הלוי בחר השם בתוך אחיו לעבודתו תמיד במקדשו, על כן היה מחסדו עליהם לתת להם מחיתם דרך כבוד. כי כן יאות למשרתי המלך שתהיה ארוחתם מזומנת להם על ידי אחרים שיכינוה להם ולא יצטרכו הם ליגע בדבר זולתי בעבודת המלך היקרה... והמחיה משרתי הקל בממונו ברכת השם יתברך תנוח עליו בכל אשר יש לו.... (ספר החינוך מצוה שצ"ה)

הנבחרים שזכו בהגדלת חודש כסלו-טבת:

- הרב מ. בולק – מודיעין עילית זכה ב-300 ש.
הבח' א. למברגר – ירושלים זכה ב-100 ש.
הרב ד. לוי – אשדוד זכה ב-50 ש.
הרב י. שלוסברג – אלעד זכה ב-50 ש.

אבחן זה אוקדש לזווג האון: נאמי ברכה בת יונת' יטה
ולאצלה ולרפוי' אה' בן פרידל רקה

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 33 – פרשת כי תשא
מסכת מעשרות/ פרק א' משנה ג' – פרק ב' משנה ח'

א. במי הוי תחילת חיוב במעשרות "משיכניסו שלישי"?

1. בזיתים ובתבואה.
2. בענבים.
3. בחרובין.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ב. מתי חייבים שקדים במעשרות?

1. כשהם גדולים.
2. בין כשהם גדולים ובין כשהם קטנים.
3. מרים – בקטן, מתוקים – בגדלן.
4. הפוך מ-3.

ג. מה שאסרו לאכול עראי מפירות אחרי גורן (גמר מלאכה) הוא דוקא...

1. במוליד לשוק.
2. במוליד לביתו.
3. תמיד אסור.
4. כשלא הגיע לעונת המעשרות.

ד. מהו "עקל"?

1. אבן לטחינת הזיתים.
2. גומא שלפני בית הבד.
3. סל עשוי מחבלים, שצוברים הזיתים לתוכו כשמכבידים הקורה עליהם.
4. סיר בישול.

ה. מהו "מרוח"?

1. הפרדת הסובין.
2. החלקת פני כרי של תבואה.
3. גמר מלאכה בזיתים.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ו. נטל שמן מבין הממל, רשאי לתיתו לתמחוי, כי...

1. התמחוי הוא כלי שני ואינו מבשל.
2. בישול אינו קובע למעשר.
3. אין שם חומץ וציר.
4. התבלין שבתוכו מונע את בישולו של השמן.

ז. להלכה! המחליק עיגול של זבילה בענבים, האם הוכשר העיגול לקבל טומאה?

1. הוכשר, כי משקה העומד לצחצח חשוב משקה.
2. לא הוכשר, כי משקה העומד לצחצח אינו חשוב משקה.
3. לא הוכשר, כי מיץ ענבים אינו מכשיר לקבל טומאה.
4. הוכשר, כי מיץ ענבים דינו כיון שמכשיר.

ח. עם הארץ שנתן פירות במתנה בשוק, באיזה מקרה לא יאכלו מהם עראי?

1. כשאמר הכניסו לביתכם.
2. כשנתן דבר מרובה.
3. כשהיה המקבל אדם שאין דרכו לאכול בשוק.
4. כל התשובות נכונות.

ט. מתי אוכל פועל מן התורה?

1. בשעת גמר מלאכה.
2. עד שלא נגמרה מלאכתו.
3. העושה במחור לקרקע- בשעת גמר מלאכה. העושה בתלוש – עד שלא נגמרה מלאכתו.
4. הפוך מ-3.

י. מהו "בנות שבע"?

1. פרות משנת השמיטה.
2. מין ענבים טובים.
3. מין תאנים גרועות.
4. מין תאנים טובות.

י"ח שבט - ט"ז אדר א'
תשע"א
תרומות: ח, ג - מעשרות: ב, ח

המפעל ללימוד
המשנה וההלכה היומית
סוקולוב 56 בני-ברק 51322
טל': 03-5797372-817-819-2-072, פקס:

קנין המשנה

עידוד לחזרה ושינון משניות / תוכניות מבחנים

אמחן פרי בא (החזק הקובץ) חוקק ל"ג: י

את רבקה ריקה ה"ר אהרון ל"ג - נ"א"ט כ"ג א"ב

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 30 - פרשת משפטים
מסכת תרומות / פרק ח' משנה ב' - פרק ט' משנה ג'

- א. כהן שהיתה תרומה בתוך פיו, ונודע לו שהוא בן גרושה, כיצד ינהג?
1. מחלוקת אם יבלע או יפלוט.
  2. יבלע לדעת כולם.
  3. יפלוט לדעת כולם.
  4. אם נשאר עדיין כזית בפיו- יפלוט, ואם פחות - רשאי לבלוע.
- ב. היה אוכל באשכול, ונכנס מן הגינה לחצר, מה יעשה? **להלכה!**
1. רשאי לגמור בחצר.
  2. לא יגמור אפילו בגינה, עד שיעשר.
  3. יחזור לגינה ויגמור שם.
  4. אם אכל כבר את רוב האשכול, יגמור ואינו חייב לעשר.
- ג. כמה זמן יהו מים מגולים ויאסרו?
1. כדי שיצא הנחש מתחת אוזן הכלי וישתה ויחזור לחורו.
  2. זמן כלשהו.
  3. תוך כדי דיבור.
  4. שעה.
- ד. מתי רשאי לחתוך את מקום ניקור הנחש ולאכול את השאר?
1. במלפפון.
  2. לעולם אינו רשאי.
  3. בדבר לח.
  4. בדבר יבש.
- ה. **להלכה!** חבית של תרומה, שנולד בה ספק טומאה, האם צריך לשומרה מטומאת ח"אי?
1. אין צורך לשומרה, אך אסור לגרום לה טומאה.
  2. רשאי להניחה במקום התורפה.
  3. אם היתה מגולה, יקסנה.
  4. צריך לשומרה.
- ו. חבית תרומה טהורה, שנשברה בגת העליונה, והתחתונה טמאה, כיצד ינהג? **להלכה!**
1. יטמאנה ביד כדי להציל את החולין.
  2. אם יכול להציל ממנה רביעית בטהרה, יציל, ואם לאו - יטמאנה ביד להציל את החולין.
  3. תרד ותטמא ואל יטמאנה בידיו.
  4. אם יוכל להציל ממנה רביעית בטהרה, יציל, ואם לאו - תרד ותטמא ואל יטמאנה בידיו.
- ז. היו בידיו ככרות תרומה, ועכו"ם דורש שיתן לו אחת לטמא אותה, ואם לא יטמא את כולן, כיצד ינהג **להלכה!**
1. יניח לפניו אחת מהן על הסלע.
  2. יטמא את כולן ואל יתן לו אחת מהן ויטמא.
  3. יתן בידו ככר אחת.
  4. יעשה כרצונו.
- ח. הזורע פשתן של תרומה, מה דינו?
1. יקיים.
  2. יופך.
  3. במזיד יופך.
  4. במזיד יקיים.
- ט. מהו דין מעשר עני בגידולי תרומה?
1. פטורים ממעשר עני.
  2. רק עניי כהנים נוטלים אותו.
  3. גם עניי ישראל רשאים ליטלו לעצמם.
  4. עניי ישראל ועניי כהנים נוטלים, ועניי ישראל מוכרים את שלהם לכהנים בדמי תרומה, והדמים שלהם.
- י. כיצד ניתן לדוש גידולי תרומה?
1. לחבוט במקלות.
  2. לתלות סל בצואר הבהמה ולתת לתוכו מאותו המין.
  3. לדוש בבהמת כהן.
  4. כל התשובות נכונות.

כמו לחם!

כתוב בספר משלי (ט.ה) "לכו לחמי בלחמי", היינו שהתורה נמשלה ללחם. נשאלת השאלה מדוע השווה שלמה המלך את התורה ללחם דווקא ומה מיוחד ביותר מכל שאר המאכלים?

מסביר ה"חפץ חיים" (שמיה"ל שער התורה פ"ג) שלחם הוא הסמל למאכל שסועד את הלב, ככתוב "ולחם לבב אנוש יסעד". לחם הוא המאכל שיש לאכול בעקביות יום יום. אם יום אחד או יומיים תוציאו את הלחם מהתפריט, תרגישו בתוצאות, אם לא מיד אז מאוחר יותר כשהרעב יתחיל לתת את אותותיו. ואם תוותרו עליו שבוע כ"ש שהחסרון יורגש והכוחות יאזלו.

התורה הקדושה היא ממש אותו הדבר יש להגות בה יום יום בלא לפספס ולו יום אחד! אם יפספס יום אחד מקביעותו עליו נאמר "אם תעזבני יום, יומיים אעזבך" ומזיק הוא לימים הבאים שקרוב הדבר שגם בהם לא ילמד. ומוסיף החפץ חיים ואומר שלא רק זאת שיחסר לו מזון הנפש מכל אותם ימים שלא למד בהם, אלא אף מהימים שכן לומד, אין זו כבר אותה קדושה ואין זו אותה השפעה. "כי אם הקביעות שלו היא בתמידות, קדושה גדולה ונוראה שורה על כל לימוד ולימוד".

וע"כ אם מחמת דוחק גדול ואונס מוכרח לבטל באיזה יום הקביעות שלו, יהיה עליו ממש כמו חוב שחייב להשלימו מיידית. וכמו שהגמ" (עירובין סה.) מספרת על רב אחא בר יעקב שכשהיה טרוד מאד לפרנסתו והיה לווה מזמנו ביום, היה פורע קביעת עיתו לתורה בלילה.

בואו נתחזק כולנו ולא ניתן אפיי ליום אחד לעבור עלינו בלא לימוד המשנה היומית, כי הקביעות היא

סוד ההצלחה של כל היום!!!
וסוד ההצלחה של כל החיים!!!

את 4 המבחנים יש להחזיר עד יום רביעי פרי ויקהל י"ט באדר א':

1. בדואר-לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322 2. או לפקס: 03-5797372
לנוחותכם, מצורפת טבלה בדף הציונים ע"מ להקל על עניית התשובות ושליחתם בפקס. יש לציין בשורה של כל מבחן מתחת לכל שאלה את מס' התשובה הנכונה. לדוגמא:

א	
מבחן מס' 30	

אנו מודים לכל אלו שנתנו העיצה לייעול המבחנים.

אמחן פרי בא (החזק הקובץ) חוקק ל"ג: י

הרה משה אהרון ה"ר אהרן ל"ג
נ"א"ט א"ב

נ"א"ט

את ציטור חתל בת אליהו ל"ג
נ"א"ט "הכסלו

